Ett problem.

(SAMUEL THE SEEKER)

AF UPTON SINCLAIR.

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Det finns män i den här församlingens kyrkoråd, som ha mutat stadsfullmäktige i Lockmanville. Jag tänker afslöja dem på ett möte tvärs öfver gatan på onsdag afton."

Därpå satte han i väg, slingrande sig undan en ursinnig kyrkorådsledamot, som försökte hugga honom, och sprang snabbt som en bjort utför gatan.

Han hade vädjat till församlingen!

TJUGUÄTTONDE KAPITLET.

Ett besök hos polisen.

Samuel rusade hem andlös för att tala om saken för Sophie, och snart infunno sig äfven Bremers, som hade bevittnat uppträdet på afstånd. Han måste berätta den spännande historien alltigenom för dem.

Men nu kom gamle Bremer med ett nytt meddelande, nämligen att Samuel måste ha polisens tillstånd att hålla mötet.

Samuel kände sig icke särdeles hägad för ett besök på polisstationen, som han redan endast alltför väl kände till; men han skulle ha gått in i en lejonkula, då det gällde hans höga sak. Alltså begaf han sig ut i god tid morgonen därpå. Med mrs Stedmans hjälp hade han lyckats öfvertyga Sophie om att hon måste återvända till Wygants, och han hade sällskap med henne en del af vägen.

På polisstationen satt det nu en annan öfverkonstapel vid skrifbordet, en irländare.

"Ursäkta, sir", sade gossen, "är det här man får tillståndsbevis?"

"Till hvad då?" frågade öfverkonstapeln.

"Att hålla ett möte utomhus, sir."

"Hvad för slags möte?"

"Jo... jag har något att säga folket."

"Något att säga folket?" upprepade öfverkonstapeln och frågade därpå hastigt: "Hvad heter ni?"

"Samuel Prescott."

Öfverkonstapeln spärrade upp ögonen.

"Äh!" sade han. "Är du den gynnaren!"

"Hvad befalls?" frågade Samuel.

"Kommissarien önskar tala med er", svarade öfverkonstapeln.

Samuel fördes in i det enskilda rum, där kommissarien McCullagh, tjock och rörbrusik, satt vid skrifbordet. Då han fick se Samuel, rusade han upp.

"Så ha vi dig då!" utropade han och tillade, vändande sig till öfverkonstapeln: "Lämna oss."

Då han hade stängt dörren, gick han fram till Samuel och sade hotande honom med pekfingret:

"Gosse, du lofvade mig att lämna staden!"

"Nej."

"Hvad för slag!" röt kommissarien.

"Nej, sir, det var Charlie Swift, som lofvade er det."

"Hvad lofvade du då?"

"Jag lofvade, att jag inte skulle tala om för någon om... om master Albert. Och det har jag inte håller gjort."

"Jag sa' till Charlie Swift att ta dig med sig ur sta'n. Hvarför gick du då inte?"

"Han gick inte..."

"Han gick inte..."

Samuel afbröt sig; han hade lofvat Charlie att inte säga något.

"Fortsätt!" skrek kommissarien.

"Jag... jag kan inte tala om det", stammade Samuel.

"Va'! Söker du dölja saker för mig? Tror du inte jag vet, att han ännu finns i sta'n och att du och han haft åtskilligt fuffens tillsammans?"

"Nej, nej!" skrek Samuel förskräckt.

"Försök inte ljuga för mig!" hotade kommissarien. "Jag har reda på allt, begriper du, din slyngel!"

Han stod ett ögonblick och såg skarpt på ynglingen.

"Och du har panna att komma hit!" skrek han. "Hvad vill du egentligen?"

"Jag... jag vill hålla ett möte, sir."

"Säg, hvem har gifvit dig tillstånd att ställa till bråk i den här sta'n?"

"Det har ingen gifvit mig ännu — det är just för det jag kommit hit."

"Försök inte stå och skoja med mig", snäste kommissarien.

Men Samuel var långt ifrån att vilja skoja med någon; han darrade i alla leder. Karlen sköt upp öfver honom som en väldig gorilla, hans röda ansikte var fruktansvärdt att skåda.

"Hör nu på, min unga herre!" fortfor kommissarien. "Det blir inte något tillstånd af för dig att hålla tal i Lockmanville, kom ihåg det en gång för alla. Förstår du mig?"

"Ja, sir."

"Och hvad mera är, du kommer inte håller att hålla något tal alls. Förstår du mig?"

"Men... men..." stammade gossen.

McCullagh hötte med pekfingret, så att det nästan vidrörde Samuels näsa.

"Du kommer inte att hålla något tal alls, du kommer inte att hålla det på gatan och inte på något annat ställe håller i sta'n. Försök pränta in det i skallen på dig, så kan du slippa obehag. Och får jag höra, att du delat ut några mer papper på gatan, så ska' du snart få skäl önska, att du inte hade gjort det, det är alltsammans! Förstår du mig?"

"Jag förstår", sade Samuel, nästan ur stånd att tala.

"Det är bra", sade kommissarien. "Och jag ska' ge dig ett råd. Packa du dig bort från Lockmanville med första tåg och stick aldrig mera näsan hit! Gå nu!"

Samuel gick sin väg skräckslagen. Alltså hade man hetsat polisen på honom!

Naturligtvis skulle han hålla sitt tal. Han kunde inte låta hindra sig af en sådan sak. Men han insåg genast, hvilka svårigheter han hade att bekämpa; om polisen skulle komma och hindra honom, innan han ännu hunnit meddela hvad han hade att säga, kunde man alldeles fördärfva hans plan.

Han måste rådfråga någon och gick därför genast till Bremers och in i det lilla rum, där far och son sutto med sina ritbräden och målningar.

"Jaså, det förhåller sig på det sätte?" sade gamle Bremer. "Kom med, så gå vi till Tom Everley."

"Hvem är Tom Everley?" frågade Samuel.

"En jurist; han kan ge dig alla nödiga upplysningar. Han är socialistsekreterare här på platsen."

"En socialist!" utropade Samuel förskräckt.

Everley satt på ett litet kontor vid en aflägsen gata. Det var en ung man med ett frimodigt, nästan gossaktigt utseende, och Samuel kände sig genast dragen till honom.

"Kamrat Everley", sade mattritaren, "här är en pojke, som du borde hjälpa. Tala om allt för honom, Samuel, du kan lita på honom."

Så berättade Samuel sin historia ännu en gång. Den andre hörde på med andlös spänning och med många utrop af förvåning och nöje. Då gossen slutat, sprang Everley upp lifligt och tog hans hand.

"Samuel Prescott", sade han, "slå mig i hand! Ni är en hederspojke!"

"Då står ni på min sida!" utropade Samuel med oändlig lättnad.

"Står på er sida? Det kommer jag att göra så länge jag lefver!"

Därpå satte han sig igen och började trumma nervöst på skrifbordet med sin blyertspenna.

"Jag kan sammankalla ett lokalt möte", sade han. "Man måste göra er sak till sin. Det har gått trögt i Lockmanville på sista tiden, och en strid som den här är just hvad kamraterna behöfva."

"Men jag är inte någon socialist", invände Samuel.

"Det gör ingenting", svarade Everley, "det fästa vi oss inte vid."

Samuel hade icke velat ha det alldeles så, men han visste inte hur han skulle kunna framlägga sina bekymmer.

"Jag kan få ihop lokalföreningen i morgon afton", sade den andre. "Det är ingen tid att förlora. Vi måste sprida en massa cirkulär öfver hela staden."

"Men jag ville bara ha kyrkans folk!" sade Samuel.

"Det kommer alltid andra med också", sade Everley. "Och har inte folket rättighet att få veta, hur man bestulit det?"

"Jo, det har det", sade Samuel.

"Och kanske", tillade Everley småleende, "om församlingen får en liten påtryckning utifrån, att den blir mycket mera hägad att handla. Hvad vi ha att göra i denna sak är att anställa en fri diskussion och öppna stadens ögon. I motsatt fall kanske polisen kväfver saken i lindan, och det får aldrig någon veta hvad vi åsyftat."

"Ni måste vara mycket försiktig med att utsläppa cirkulär", framkastade Bremer, "man kommer att kväfva er redan där, om man kan."

"Alldeles riktigt!" sade Everley skrattande. "Hvad den saken angår, kan ni lita på kamraterna. Vi känna en pålitlig boktryckare."

Samuel drog en djup suck af lättnad. Här var en man, som förstod saken och tog itu med kraft och öfvertygelse. Det var högst ledsamt, att han skulle vara socialist!

Everley tog en blyertspenna och skref följande nya kungörelse:

"TILL FOLKET I LOCKMANVILLE!

"Sedan jag hade gjort den upptäckten, att kyrkorådsledamöter i St. Matteus mutat stadens styrelse, anhöll jag om en undersökning i saken, men den enda följden blef, att jag utstöttes ur kyrkan.

Då sammankallade jag ett möte för att upplysa församlingen om saken, men man nekade mig tillstånd att uppträda och tala. Polisen lät mig förstå, att jag aldrig skulle komma att hålla mitt tal i den här staden.

Viljen I stå på min sida?

Jag skall tala nästkommande onsdag klockan 8 på aftonen, på den obebygda tomten midtför kyrkan.

I yttrandefrihetens och den medborgerliga anständighetens namn,

SAMUEL PRESCOTT."

"Hur tycker ni om det här?" frågade Everley.

"Utmärkt!" utbrast Samuel förtjust.

"Jag ska' ikläda mig risken att anslå cirkulären", tillade juristen. "Och jag ska' sörja för att underrättelserna till olkalmedlemmarna läggas på posten i afton. Kom nu, så söka vi upp ett par af dem genast och afhandla saken med dem."

De gingo ut, och under det Bremer skyndade tillbaka hem till sitt arbete, gingo Samuel och Everley in i en cigarrbutik ett par hus längre bort, som innehades af en liten rysk jude med ett muntert ansikte och lifliga svarta ögon.

"Kamrat Lippman", sade Everley, "jag får presentera för dig mister Prescott."

Äfven "kamrat Minsky" kom in från den åt gårdssidan belägna verkstaden; det var en cigarrmakare, bararmad och mycket gal och aftärd. Everley berättade dem i korthet historien om Samuels äfventyr och hvad han hade tänkt göra. Den glödande uppbetsning, med hvilkne de mottogo meddelandet, lämnade intet tvifvel öfrigt om deras hållning. Ett par kvarter längre bort, om hörnet, fanns en liten verkstad, där en gråhnad gammal snickare, "kamrat Beggs", fattade Samuels hand so mi ett af sina skruvstäd, under det han uttalade sitt gillande af hans handlingssätt. Därpå sökte de upp doktor Barton, en ung läkare, som Everley förklarade vara en af stöttepinnarna i lokalföreningen här i staden. "Han har blifvit uppfostrad utomlands", förklarade han, "så att han har inte våra läkares inskränkta uppfattning. Därtill är hans hustru en verklig vältalare."

Mrs Barton var en dam med ett älskligt och mildt ansikte, som påminde Samuel om hans mors porträtt. Under hela tiden Everley berättade hans historia, stirrade ynglingen på henne och försökte komma på det klara med det i hans tycke underliga förhållandet, att hon var en socialisttalare.

Om en stund kom doktorn in, och historien måste berättas på nytt. Båda voro så intresserade, att de inbjödo de besökande att stanna till lunch. De afhandlade hela problemet, och Samuel kände sig slagne af den säkerhet, med hvilken de grepo sig an därmed. Det behöfdes inga långa förklaringar med dem, de syntes på förhand veta hvad som skulle följa; det var som om de ägde någon trollnyckel till det inre lifvet i Lockmanville, som gjorde det möjligt för dem att förstå hvar och en där, precis hur han kände och skulle handla under alla gifna omständigheter.

Allt detta var en häpnadsväckande erfarenhet för Samuel. Ännu för några timmar sedan hade han avrit en ropande röst i ödemarken, förvillad och enslig; och här var nu en skara af bundsförvanter, hvilka liksom syntes plötsligt ha sprungit upp ur själfva jorden, Män, som visste noggrant hvad som behöfdes och äfven hur man skulle uppnå det, män, som icke behöfde någon öfvertalning, som grepo sig an med verket utan att spilla ett ord, alldeles som om de hade gjort sådana saker under hela sitt lif! Han kände sig till den grad medryckt, att han en stund var nära att glömma hvad de voro för slags folk.

Men det stod plötsligt klart för honom igen, då man hade återvändt till Everleys kontor. Han satt och stirrade på den unga juristen med så bekymrad min, att denne frågade:

"Hur är det fatt?"

"Säg mig, mister Everley", sade ynglingen, "hur kan människor som Bartons tro på den fria kärleken?"

"Tro på den fria kärleken! Hur i all världen har ni kommit på den tanken?"

"Men tro de då inte på den fria kärleken?" envisades Samuel.

"Nej, naturligtvis inte. Hvem har sagt, att de gjorde det?"

"Men de ä' ju socialister!"

Everley lade ifrån sig arbetet och skrattade hjärtligt.

"Hur har ni kommit på den tanken?" frågade han.

"Kors", sade Samuel, "jag har läst öfverallt, att socialisterna tro på den fria kärleken."

"Vänta tills ni kommit riktigt i gång med ert reformationsarbete", sade den unga juristen skrattande, "så får ni se hvad ni kommer att lära."

"Men", stammade Samuel bestört, "tro då inte socialisterna på den fria kärleken?"

"En och annan bland dem gör det väl, kan jag tro. Jag känner en, som tror på spöken, en, som tror på påfven, och en, som tror på Adam och Eva. Inte rår jag för hvad de tro på."

"Ser ni", återtog Everley förklarande, "vi ä' ett politiskt parti och kan inte hindra hvem som vill att sluta sig till oss. Och därför att vi ä' ett avancerat parti, räkna vi bland våra anhängare allt slags folk med mycket öfverspända idéer. Hur skulle vi kunna hjälpa det?"

"Men", utbrast Samuel, "ni ä' ju fiender till religionen!"

"Vi ha ingenting att skaffa med religionen", svarade Everley. "Vi ä' som sagdt ett politiskt parti. Några bland oss ha funnit det nödvändigt att lämna kapitalistkyrkorna; men det lär väl ni inte vilja klandra oss för."

"Ne-ej", medgaf Samuel och tillade därpå:

"Men vill ni inte förstöra regeringen?"

"Tvärtom, vi vill stärka den. Men först måste vi ta den ifrån kapitalisterna."

"Men hvad tro ni då på?" frågade Samuel förlägen.

Everley förklarade nu, att de sökte organisera och uppfostra arbetsklassen för att bringa till stånd en ekonomisk ändring. De önskade ta jorden och grufvorna, järnvägarna och fabrikerna ur kapitalisternas händer.

"Vi anse, att sådana saker inte böra tillhöra individerna, utan nationen. Då blir det arbete åt hvar och en, hvar och en får full ersättningen för sitt arbete, och ingen blir i stånd att lefva utan att arbeta".

Det blef tyst en stund, medan Samuel sätt och gjorde detta klart för sig.

"Men", utropade han mycket förvånad, "det är ju alldeles hvad jag tror!"

"Naturligtvis", svarade den andre. "Det är alldeles hvad hvar och en med sundt förnuft tror."

"Men... men...", stammade gossen, "är jag då en socialist?"

"Nio tiondelar af folket i landet ä' socialister", svarade Everley, "fast de ännu inte kommit underfund med det själfva."

"Men", utbrast Samuel, "ni borde undervisa dem."

"Vi göra vårt bästa", sade Everley med ett småleende. "Kom och hjälp oss."

Samuel satt där slagen med häpnad.

"Men hur kan då folk ha alla dessa falska tankar om er?" frågade han.

"Deras tankar äro sådana, som deras herrar och husbönder vilja ha dem."

Samuel fattade krampaktigt i armstöden på länstolen.

"Det... det är således en sammansvärjning af den härskande klassen. De äga tidningarna och böckerna, universiteten, kyrkorna och regeringen. Och de säga lögner om oss och hålla oss nere."

Alltså stod nu Samuel ansikte mot ansikte med kapitalismens yttersta fasa. Det var illa nog att äga de medel, på hvilka folket skulle lefva, och att svälta och utnyttja dess kroppar. Men att äga dess själar och förvilla dem! Hålla dem från att finna vägen till sin befrielse! Säkert var detta det värsta bland alla brott!

"Jag kan inte tro det!" sade han flämtande.

"Kom och arbeta med oss en tid, så får ni själf se!"

(Forts.)

Farm och hem.

BRÄNN OGRÄSET NU.

Det betraktas vanligen som alldeles lönlöst att bränna ogräset under vintertiden, troligen af den orsaken, att fröna redan blifvit spridda. Saken är alldeles motsatt. Många ogräsplantor behålla sina frön under större delen af vintern. Hvarje vindpust eller djur, som berör plantorna, skakar ett par frön ur dem, hvilka falla i snön eller på marken. Brännandet af stående ogräs skall förstöra frön i oändlighet. Desto tidigare i säsongen detta sker, desto bättre.

MATLAGNING.

Bruna bönor. 7 dl bruna bönor (välj de stora, ljusa, de äro bäst!) läggas i 2 liter kallt vatten att svälla. Följande dag kokas de möra i samma vatten, hvilket får fullständigt koka in. 50 gram smör iläggas en stund innan bönorna äro färdiga. Afsmakas med sirap (eller socker) och citronsaft eller kryddättika samt salt. Serveras med små helstekta potatisar samt kokta katrinplommon eller kokta torkade äpplen.

Fyllda kålrötter. 5 medelstora, felfria kålrötter tvättas väl, skalas och formas väl runda samt skäras flata i rotändan. Upptill afskäres lock, rötterna utgräfvas försiktigt och kokas sedan i saltadt vatten en half timme. Hvarpå de ställas på en sikt att afrinna och svalna. Inkrämet bör under tiden särskildt kokas, upptages i en sil och får svalna, hvarpå det blandas med lika vikt skorpmjöl, 2 vispade ägg, 2 skedblad grädde samt salt. Hackad svamp kan iblandas den tid då sådan finnes, hvarjämte kokt ris kan ersätta skorpmjölet.

Denna blandning fylles nu varsamt i kålrötterna, locken fastsättas med små trästickor och rötterna stekas i smör i gryta eller i ugn, tills de få vacker brun färg. Ösas ofta med växtbuljong eller kokande vatten. Serveras med stekt persilja. Stora selleri-rötter kunna användas på samma sätt.

VÅRDA ANSIKTET.

Ett friskt och välvårdadt ansikte gör alltid ett angenämt intryck på betraktaren äfven om anlesdragen ej äro så regelbundna eller öfverensstämmande med skönhetens lagar.

Därför bör man lägga stor cikt på att från den tidigaste ungdomen bibringa det uppväxande släktet ansiktsvårdens metoder och finesser, i främsta rummet huru man skall vårda hyn.

Något, som lätt förstår hyn, synnerligen hos barn, är användandet af tvål, särskildt skarp sådan. Anser man sig ej kunna undvara tvål, bör man åtminstone välja en mycket mild sort. Eljes kan man i dagligt bruk mycket lätt reda sig med en bit flanell, en mjuk svamp och litet varmt vatten. Man bör emellertid komma ihåg, att tvättlappar och svampar måste litet emellanåt desinficeras.

Ett förträfflig medel för hyn hos både barn och vuxna är att tvätta sig med en dekok på hvetekli. Vid orenheter i hyn, finnar, kvisslor o. d. bör man framför allt sörja för regelbunden afföring och föra en lätt och lättsmält diet.

För att bibehålla hyn och förhindra uppkomsten af för tidiga rynkor och veck rekommenderas ansiktsångbad. Man håller ansiktet upprepade gånger, 5—6 minuter i taget eller så länge man orkar, öfver kokhett ångande vatten och torkar det därpå med en frotterhandduk med lätt massage.

PRIMA SMÖR.

Somliga kor ge mjölk, som kan beredas till godt, fast, smakligt smör. Af andra kors mjölk kan man ej göra godt, fast smör, om det så gällde lifvet. Är man aldrig så försiktig, så blir smöret ändå vaxigt, löst och af dålig smak. Hvadan korna måste vara riktiga, ifall man skall kunna bereda riktigt smör.

Det tar en del år att byta ut en besättning af dåliga kor, såvida man ej har godt om penningar. Kor äro dyra nu för tiden, men genom att göra utbytet lite åt gången kan man medels att lägga på kalfvar efter goda kor, som också bli goda mjölkdjur, lyckas bra och ha god fägnad af sina händers verk.

Sedan du fått dig präktiga kor, så tarfvas det att kunna sköta dem rätt. Främst måste du själf kunna den konsten, och sedan dina tjänstehjon. Det är: var mild, var omsorgsfull, var grundlig! Du må ej tänka, att dessa ting ha föga att skaffa med beredning af "guldsnittsmör". Tvärt om. Ger du din mjölkhushållning den rätta omsikten, så skall du säkert lyckas.

Beflita dig! Hvar och när? Genom att alltid ha korna snygga och rena, synnerligast vid mjölkningstiden. Var försiktig! Akta kornas jufver. Kon, som mår väl, ger mest och bäst mjölk. Var noga med att urmjölka väl. Det är de sista skvätterna, som samka mjölkfett i stäfvan, smör i höfvan och plus af pluringar i penningpungen. Var noga med mjölkens silning och att få den ofördärfvad till mjölkhuset.

Den väg, skumningen sker, gör stor skillnad också. Det är väsentligt att skumma rent. Skall du ha separator, (som du naturligtvis skall), så skall du ha en god en. Och lär dig att bruka den rätt!

Gräddens mognad skall ske å en plats där den ej kan tilldraga sig osmak eller dålig lukt. Mera smör, än man tror, fördärfvas genom oriktig och dålig mogning af grädden.

VÄRM VATTNET FÖR MJÖLKKORNA.

Aktgifvande på och tillsyn af småsaker betalar sig. Ofta erhålla vi förvånande resultat genom den minsta lilla förbättring af våra metoder. Mjölk består till nära nittio procent af vatten. För att afkasta stora mjölkkvantiteter behöfver en ko stora kvantiteter vatten. Om sommaren har hon vanligen vatten tillgängligt vid alla tider, så att hon kan dricka när hon vill, men när vintern kommer, är hon i ladugården och gifves vatten endast en, eller möjligen två gånger om dagen. För att förvärra saken är vattnet ofta vid eller nära fryspunkten. När vattnet är iskallt vill ingen ko dricka så mycket vatten, som hon behöfver. Vidare förkyler kallt vatten hela hennes matsmältningssystem. Vattnet måste värmas på något sätt, och en ganska stor värmemängd fordras härför. Denna värme kan fås antingen genom att fodra kon rikligt och låta henne själf alstra den eller genom eld.

Hvilken metod, som är fördelaktigast, får man reda på då man vet hvilken som äg den billigaste. Majs är ett präktigt värmeproducerande foder. Det är emellertid ej fördelaktigt att bränna den i spisen för att däraf alstra värme, ty kol blir mångfaldiga gånger billigare härför. Hvarför då använda majs för att värma vatten till kon?

Vattenmängden, som en ko dricker, skall befinnas ha direkt sammanhang med mjölkafkastningen. Vanligen är det så, att desto mera vatten en ko dricker, desto mera mjölk afkastar hon. Det är därför viktigt att förse henne med så mycket vatten, hon kan dricka vid alla tider på året. Om vintern är det särskildt att värma dricksvattnet för korna om man vill ernå det bästa resultatet. Troligen kan man värma vattnet billigast genom att köpa en reservoirvärmare.

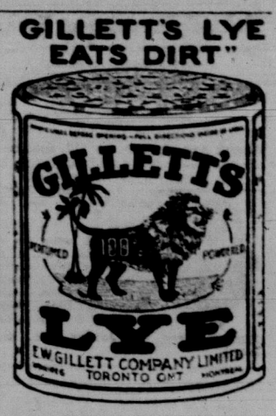

MALCOLM M. CHARLESON
ADVOKAT.
Dominion Bldg., Edmonton, Alta.
Telefon 9207.
Det Kungl. norska vice konsulatet för Alberta.

JACKSON BROS.
Juvelerare och diamanthandlare.
9962 Jasper Ave., E., Edmonton, Alta.
Telefon 1747.
Klocker, slipadt glas, porslin, silfversaker, konstnärliga artiklar, skrifmaterialier etc. Giftermålslicense utfärdas.
Speciell uppmärksamhet gifvas postorderkunder. Ur- och juvelreparation.

TANDLÄKARE DR. FRANK HUGHES
(Förut i Galt, Ont.)
Suite 10 & 11 Credit Fencier Bldg.
Telefon 2287 Edmonton, Alta.

CAMROSE ROBE TANNERY

Vi garfva häst- och kreaturshudar och förvandla dem till öfverrockar, fällar, handskar. Vi fodra fällar. Vi kunna göra eder en första klassens resrock från en god häst- eller kreaturshud. Pris $17.50 till $18.50. Vi garfva första klassens seldonsläder, äfven läder för tömmar och grimma, bereda pälsverk och uppstoppa djurhufvuden.

Efterskrif upplysningar

J. G. McKinley & Sons.
The Camrose Robe Tannery.

P. M. Dahl S. S. Agency

Härmed tillåta vi oss att meddela Svenska Canada-Tidningens läsare att vår affär har flyttat in i större lokaler i samma hus som förut. Vår lokal är stor och rymlig och ligger mot Logan ave. och Stanley st., och det skall vara oss en glädje att önska besökande välkomna i vårt nya kontor. — Adressen är emellertid densamma som förut, nämligen 325 Logan Avenue.

PENNINGFÖRSÄNDELSER OMBESÖRJAS. BILJETTER TILL OCH FRÅN SVERIGE, NORGE, DANMARK FINLAND

SÄKERHET — GARANTI

En sak, som ni kan vara förvissad om, när ni sänder pängar genom oss är, att de sändas på det säkraste och bästa sätt och under full garanti.

Pänningförsändelser ombesörjas till alla platser och städer i Sverige, Norge, Danmark och Finland. Högsta kurs betalas.

Speciell kurs

gifves för större belopp. Skrif till oss och bed om dagens högsta kurs.

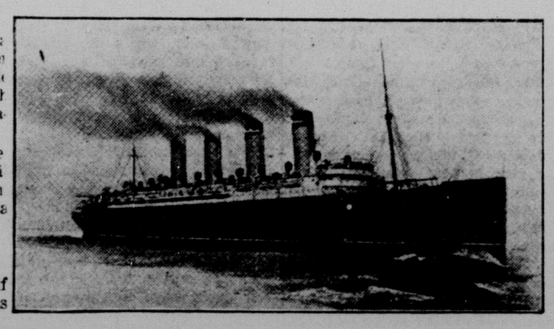

EDER NÄSTA PENNINGFÖRSÄNDELSE

bör gå genom oss. Om icke för annat så för deras egen skuld och för säkerheten af edra surt förvärfvade pängar. Kom ihåg, att ni icke löper någon risk genom att sända genom oss.

Hvem garanterar?

International Mercantile Marine Co., den världsbekanta och välrenommerade skeppsredarefirman samt vår egen garanti gifves till alla som sända pängar genom oss.

HURU SKALL PÄNGAR HEMSÄNDAS?

Både i krig och fredstid är International Mercantile Marine Co:s pänningförsändelsesystem det bästa och säkraste. När ni skall sända hem pängar, så remittera det belopp, ni önskar sändt, till P. M. Dahl Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg, plus försändningsomkostnaden, som nedanför angifves, med fullständiga upplysningar om hvem pängarna skola sändas till samt eder egen adress. — Skrif alltid tydlig och fullständig adress. — Så snart pängarna afsändas, mottager ni kvittering, som ni behåller. Pängarna afsändas från vårt kontor genom International Mercantile Marine Co.

SKALL NI RESA HEM?

Innan ni bestämmer, hvilken väg och hvilken linje ni skall använda, eller innan ni sänder en biljett till gamla landet till släkt eller vänner, skrif till oss för upplysningar, router och prisuppgifter.

Den bästa resrouten.

När ni skall resa, bör ni skaffa eder en så behaglig och treflig tur som möjligt. — Vi hafva lång erfarenhet i passagerartrafik och äro i stånd att gifva er många goda råd och upplysningar. Vi vilja med nöje besvara alla förfrågningar, planlägga hela eder resroute, arrangera stopovers etc.

Vi äro agenter för alla linjer.

All förtjänst, som den svenska delen af affären afkastar, tillfaller Svenska Canada-Tidningen, så genom att använda vår agentur, hjälper ni Svenska Canada-Tidningen.

FÖRSÄNDNINGSOMKOSTNADER FÖR PÄNNINGFÖRSÄNDELSER ÄRO SOM FÖLJER:

För belopp upp till $ .25.00—$ .25	För belopp upp till $100.00—$1.00
För belopp upp till $ 50.00—$ .50	För belopp upp till $150.00—$1.50
För belopp upp till $ 70.00—$ .75	För större belopp speciella priser.

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY

325 LOGAN AVENUE, Telefon Garry 3174. WINNIPEG, MAN.